„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nrua 19. | Wtorek 22. Stycznia 1867. | Rok wydania 57.

Część urzędowa.

W dzisiejszym dzienniku urzędowym zamieszczone jest obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z d. 18. stycznia 1867 obejmujące przepisy w celu przeprowadzenia rozporządzenia cesarskiego z 28. grudnia 1866 co do zmian w prawie o uzupełnieniu wojska z 29. września 1858 zejść mogących.

(Nowo założone szkoły ludowe.)

W ostatnich czasach następujące gminy zobowiązały się do założenia i utrzymywania szkół ludowych:

a) Gmina Rozważ w obwodzie złoczowskim; nauczyciel który oraz ma pełnić funkcye diaka za osobnem wynagrodzeniem, będzie pobierał 100 złr. w. a. rocznie i deputat.

b) Gmina Zużel w obwodzie żółkiewskim; nauczyciel będzie pobierał 140 złr. rocznie i deputat. Dla polepszenia tej dotacyi zobowiązała się właścicielka dóbr p. Julia Kownacka płacić rocznie 40 złr. przez czas życia, miejscowy rządca dóbr p. Justyn Tymiński dodawać mierzycę pszenicy i tyleż owsa a gr. kt. proboszcz miejscowy ks. Onufry Kaszubiński dwie mierzyce jęczmienia rocznie.

c) Gminy Ładance i Brykoń w obwodzie Brzeżańskim; roczna płaca nauczyciela wynosić będzie 80 złr. i deputat.

d) Gmina Łozowa w obwodzie tarnopolskim; nauczyciel będzie pobierał rocznie 50 złr. i deputat: Zarazem obowiązany jest być organistą za osobnem wynagrodzeniem w kwocie 25 zlr. rocznie. Dla polepszenia tej dotacyi zobowiązała się właścicielka dóbr p. Olga hr. Borkowska na czas posiadania tych dóbr płacić rocznie 30 złr., a dzierzawca propinacyi Mojzesz Gołoger na czas teraźniejszej dzierzawy rocznie 2 złr.

e) Gmina Leszczków w obwodzie żółkiewskim płacić będzie nauczycielowi rocznie 80 złr. z dodatkiem deputatu. Dla polepszenia tej dotacyi zobowiązał się dzierzawca propinacyi Itzig Reiser na czas teraźniejszej dzierzawy płacić rocznie 2 złr.

f) Gmina Borysław w obwodzie samborskim zobowiązała się płacić nauczycielowi rocznie 200 złr. i 5 złr. na zakupno premii.

Okazaną temi ofiarami gorliwość o podniesienie oświaty ludu, podaje c. k. Namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Część nieurzędowa.

Sprawą najbliżej w obecnej chwili kraj nasz obchodzącą są nastąpić mające w krótce wybory do Sejmu krajowego. O ruchu jednak przedwywyborczym tak w stolicy jak i na prowincyi niewiele dotychczas da się powiedzieć. Wiadomo tylko, że zaraz po zamknięciu ostatniej kadencyi sejmowej zawiązały się za inicyatywą większości sejmowej we Lwowie i w Krakowie komitety mające się zająć przeprowadzeniem przyszłych wyborów tak w wschodnich jak i w zachodnich obwodach Galicyi. Wskazani przez te komitety obywatele mieli pozawiązywać w pojedynczych obwodach komitety filialne dla przewodniczenia zgromadzeniom wyborców w celu porozumienia się co do stawienia kandydatów na posłów. W wielu miejscach na prowincyi miały się już odbyć lub też zostały zapowiedziane takie zgromadzenia. We Lwowie wybrany został jak wiadomo komitet większy z 150 członków złożony z którego łona wyszedł komitet ściślejszy z 21 członków. Jednak o czynności tego komitetu nic dotychczas niedoszło do wiadomości publicznej, równie jak i doniesienia o czynnościach komitetów przedwyborczych na prowincyi ograniczają się dotychczas tylko na szczegółach kroków przygotowawczych. Krótki już pozostaje czas do rozwinięcia czynności przedwyborczych i do skierowania opinii wyborców na mężów, którzy w tak ważnej chwili jak obecna, mają być reprezentantami kraju. Spodziewać się należy, że działalność obywatelska w tym krótkim czasie, jaki nas jeszcze rozdziela od aktu wyborczego, w całej sile ku temu się zwróci, by interesa kraju i państwa tak ściśle dziś spojone, najgodniejszych miały reprezentantów.

„Pester Correspondenz“ zamieszcza pismo z Wiednia według którego sprawy węgierskie w ogóle bardzo pomyślnie stać mają. Chociaż jednak uznanie de facto konstytucyi węgierskiej bardzo się zbliżyło, to jednak ministeryum węgierskie nie będzie mogło rozpocząć zaraz funkcyi swych, nastąpi bowiem krótka pauza aż do wysłuchania ze strony rządu zdania zachodniej połowy państwa.

Demarkacya granicy Tyrolsko-weneckiej, zastrzeżona traktatem pokoju między Austryą a Włochami, teraz dokonana będzie. „Pester Lloyd“ donosi, że komisarze do regulowania granicy przez obadwa rządy mianowani, w przyszłym tygodniu w Gorycyi zebrać się mają. Komisya ta międzynarodowa nie będzie jednak czysto militarną, gdyż oficerom z sztabu głównego dodani będą i cywilni urzędnicy. Demarkacya granic nastąpić ma na podstawie artykułu IV. traktatu pokoju, według którego utrzymana być ma dawniejsza granica administracyjna Królestwa Lombardo-weneckiego.

W sejmie bawarskim rozprawy nad adresem odroczone zostały, dnia 19. b. m. do następnego posiedzenia z powodu deklaracyi złożonej przez Księcia Hohenlohe w imieniu rządu, względem polityki rządowej. Książę powiedział: Po rozwiązaniu związku i wystąpieniu z niego Austryi, położenie państw średnich narażone jest na niebezpieczeństwo. Dążyć trzeba do utrzymania Niemiec, do zjednoczenia wszystkich szczepów niemieckich; o ile to zaś być nie może dążyć trzeba do zjednoczenia większej części tych szczepów, pod jedną władzą centralną z parlamentarną reprezentacyą. To zaś dla Bawaryi na teraz dopięte być nie może. Prusy uznały linią Menu. Ubolewać nad tem można, lecz ztąd koniecznie wynika, iż Prusy ewentualnie państwa południowe odsuwać muszą. Przy panującej żądzy do zjednoczenia nie dałoby się pogodzić z godnością Bawaryi, gdyby żądała bezwarunkowego przyjęcia do związku. Z drugiej strony rząd bawarski stanowczo postanowił sprzeciwiać się wszelkiemu krokowi przeciwko związkowemu zjednoczeniu. Bawarya nie przystąpi do związku państw południowo-zachodnich pod protektoratem obcego jakiego mocarstwa, nie przystąpi też do związku południowo-zachodniego pod kierunkiem Austryi, gdzie element niemiecki widocznie się cofa.

„Cieszyłbym się“ powiada minister „gdyby Austrya jako wschodnia granica niemieckiej cywilizacyi, znow się wzmocniła, do nowych sił przyszła.“

Związek południowo-zachodni rozszerzyłby przepaść między Niemcami północnemi i południowemi.

Lecz pozycya Bawaryi nie jest tylko negatywną, bo w takim razie Bawarya byłaby odosobniona. Bawarya potrzebuje podpory, oparcia się o wielkie mocarstwo. Wielkiem tem mocarstwem tylko Prusy być mogą. Związek z Prusami jest zadaniem Bawaryi. Stosunek ten prowadzi do podporządkowania wojska na przypadek wojny i wymaga odpowiedniej odmiany wojska. Lepiej gdyby państwa południowo-niemieckie jednostajnie się zreorganizowały; zanim to nastąpi, Bawarya starać się będzie o zbliżenie południowych Niemiec do północnych.

Słowem rząd bawarski dąży do przygotowania związku z innemi niemieckiemi państwami, o ile to będzie możliwe przy zabezpieczeniu praw monarszych Bawaryi i niepodległości kraju, dopóki to nie nastąpi, rząd starać się będzie o utworzenie poważnej potęgi, odpowiednią reorganizacyą wojska i rozwojem wewnętrznych instytucyi, na podstawie wolności. Jak to nastąpi, starać się będą o związek z nami, nie potrzebujemy starać się o to. Będziemy w stanie w ważnej kwestyi reorganizacyi związku cłowego, dojść do załatwienia interesom kraju odpowiedniego.

Królowa Wiktorya ma także i tego roku zagaić osobiście sesyę parlamentu; jak wiadomo przeszłoroczne otwarcie parlamentu było pierwszym po śmierci księcia Alberta uroczystym aktem publicznym w którym królowa wzięła udział.

„Wiadomość ogłoszona telegramem z Paryża o reformach zaprowadzić się mających z inicyatywy Cesarza Napoleona zasługuje ze wszech miar na uwagę powszechną. Interes jaki cały świat cywilizowany przywiązuje do stosownego rozwoju wewnętrznych stosunków Francyi, jest tak wielki, iż każdy symptom postępu znaleść musi radośne uznanie. Formy liberalne, które Cesarz Francuzów nadać może administracyi państwa, są dowodem, iż uważa swój rząd za dostatecznie silny by wytrzymał opozycyę, której ostateczne tendencye zawsze musiałyby się rozbić o zdrowy zmysł niezmiernej większości ludu francuskiego.“ Tak się wyraża „Wiener Abendpost“ o telegramach ostatnich z Paryża.

„Französische Correspondez“ pisza, iż trwają ciągle wzajemne wybadywania się wielkich mocarstw pod względem kwestyi wschodniej. W Paryżu oczekują noty gabinetu angielskiego, nie liczą jednak na gotowość Anglii do stanowczego wystąpienia. Rząd torysowski niezmiernie jest ostrożny w kwestyach zewnętrznych, i wolałby żeby go zupełnie ominięto, ponieważ przekonany jest że każde wystąpienie w sprawie jakiej kontynentalnej spowodowałoby wielki opór parlamentu, którego to oporu rząd wywoływać nie chce. Ze strony Anglii nie można się więc spodziewać stanowczego wystąpienia w sprawie wschodniej. „Etendard“ zapewnia nawet, iż między Anglią a Rosyą nastąpiło pewne porozumienie co do sprawy wschodniej w czasie bytności Księcia Walii w Petersburgu, czemu „la France“ jednak zaprzecza. Anglia jednak, jak się zdaje, myśli o środkach ostrożności. „Liberté“ donosi z przyciskiem, że cała eskadra angielska na śródziemnem morzu udaje się [illegible] lordem Paget do wód alexandryjskich.

„La France“ [illegible] kierunku opinii publicznej we Francyi, która z jednej strony radzi rządowi zachowanie najściślejszej neutralności, z drugiej zaś strony organizacyi silnych armii i wykonanie gwałtownego jakiego ciosu, wypada żeby rząd z nikim się nie wiązał lecz baczył na to żeby w czasie brzemiennych w burze zadań, niespodziewanym wypadkiem nie był zaskoczony, lecz godzina tego załatwienia jeszcze nie wybiła i period przechodowy, jaki się w Europie rozpoczął, długo jeszcze trwać będzie. Państwa przez Prusy gwałtownie przyłączone nie bez oporu poddały się feudalizmowi i militaryzmowi wielkiego północnego mocarstwa, Austrya ma do zwalczenia wewnętrzne trudności, nawet Rosya w obecnem swem socialnem i ekonomicznem położeniu nie może przynaglać rozwiązania kwestyi wschodniej, któreby gorące wywołało współzawodnictwo, a „chory człowiek“ nie jest jeszcze tak blizkim śmierci, jak nieprzyjaciele jego mniemają.“ Na cóż więc w periodzie przechodowym, w którym nie pojawia się z nikąd możliwość nieprzyjacielskiej inicyatywy, naglić do stanowczego działania i rozpocząć akcią niewczesną a może i szaloną, lub też skazywać się na nieczynność, która łatwo nierozsądkiem staćby się mogła?“

„Revue de deux mondes“ w ostatnim swym politycznym przeglądzie mówi też i o kwestyi wschodniej i sądzi, że wtenczas tylko staćby się ona mogła powodem gwałtownego przesilenia, gdyby którekolwiek z wielkich mocarstw użyło jej do gwałtownego jakiego kroku. Zdaje się jednak, iż chwila ku temu jeszcze nie nadeszła. Wprawdzie jak tylko w Turcyi pojawiają się ważniejsze jakie wypadki, zwykle Rosyą naprzód wysuwają. Jest zaiste bardzo do prawdy podobnem, iż Rosya w danej chwili nie będzie się trzymać skrupulatnie paryskiego traktatu, zdaje się jednak, iż chwila ta jeszcze nie nadeszła.

W politycznych kółkach londyńskich zajmują się postawą rządu w obec kwestyi reformy parlamentu. Kwestyą tą zajmuje się cała publiczność i przyjaciele reformy, opierając się na opinii publicznej, chcą rząd przynaglić do wniesienia bilu reformy przynajmniej tak liberalnego jak ostatni bil Russela i Gladstona. Mówią z dobrego źródła, iż była już o tem mowa między przyjaciołmi byłego kanclerza skarbu z Whigami, uznającymi, iż gabinet torysowski utrzymać się może. W każdym razie przyjdzie do żwawych rozpraw między przyjaciołami a przeciwnikami reformy.

Z Petersburga donoszą, iż choroba księcia Gorczakowa ciągłe wywołuje obawy. Mówią o jenerale Ignatiewie, obecnym pośle w Konstantynopolu i o księciu Alexim Łabanowie, dyplomacie ze szkoły Gorczakowa, obecnym gubernatorze orelskim, jako o możliwych następcach księcia Gorczakowa.

Do „Liberté“ donoszą z Madrytu pod d. 12. stycznia, że aresztowania deputowanych trwają tam ciągle. W całem mieście panuje popłoch i trwoga. Kto kiedykolwiek zajmował jakie wyższe stanowisko, stara się ratować ucieczką aby uniknąć więzienia lub wygnania. Słowem istnieje w Madrycie najzupełniejszy stan oblężenia, który z każdym dniem staje się coraz ostrzejszy. Temi zaś dniami ma być ogłoszony dekret zarządzający dalsze ograniczenia wolności prasy.

Rząd turecki udzielił przyzwolenie umowie zawartej między Francyą a Rosyą względem odbudowania wielkiej kopuły grobu świętego w Jerozolimie. Sułtan postanowił nawet jako monarcha tylu milionów chrześcian wziąść na siebie pewną część wydatków, a zarazem polecił gubernatorowi jerozolimskiemu, aby się wszelkiemi siłami starał o ułatwienie transportu materyałów do budowy potrzebnych, sprowadzanych z innych krajów do Jaffy, a ztąd do Jerozolimy, jako też o zakupno innych materyałów na miejscu i polecił mu nadzór przy wykonywaniu prac. Nadto wyszedł z wys. Porty rozkaz zburzenia budowli należących do sąsiednich moszei a okrywających terasy, które górują nad grobem świętym. Tym sposobem wielka kopuła jako też grunt, na którym ma spoczywać według nowego planu, będą należycie odsłonięte. Umowa między rządami Francyi, Rosyi i Turcyi, względem odbudowania kopuły wszędzie na wschodzie była przyjęta bardzo życzliwie, i wszyscy cieszą się tą prawdziwie chrześciańską zgodą w wynalezieniu środków do uratowania świątyni szanowanej przez wszystkie wyznania, od grożącego jej upadku. Wielka kopuła rzeczywiście bowiem groziła zwaleniem — niebezpieczeństwo z każdym dniem stawało się coraz większe, a chrześcianie z obawą i żalem wyglądali chwili zniszczenia. W ostatnich nawet latach zdarzało się nie raz, że z wierzchu kopuły odrywały się kamienie i spadały na pielgrzymów modlących się w kościele. Rządy francuzki i rosyjski postanowiły przedewszystkiem wznieść kopułę tymczasową wewnętrzną, w którym to także będzie można kopułę dotychczasową zburzyć i odbudować bez niebezpieczeństwa dla pielgrzymów i bez przerwania zwykłego toku nabożeństwa. Budowa tej kopuły tymczasowej jest już rozpoczęta, a po jej ukończeniu mają przystąpić niezwłocznie do prac właściwych.

Kronika.

(Wiadomość bibliograficzna.) Pan Jan Nepomucen Gątkowski, dyrektor głównej szkoły wzorowej we Lwowie, wygotował w rękopiśmie pracę historycznej treści pod napisem: „Rys dziejów księstwa Oświęcimskiego i Zatorskiego.“ Dzieło to obejmuje: dokładną genealogię książąt Oświęcimskich, obszerny z autentycznych źródeł czerpany wykaz starodawnej szlachty i mieszczaństwa Oświęcima z r. 1590, dzieje księstwa Oświęcimskiego chronologicznie skreślone od najdawniejszych czasów do najnowszych; nakoniec zajmujące wiadomości historyczne o klasztorze OO. Dominikanów w Oświęcimie. Wydawnictwem tej pożytecznej pracy zajęć się ma, jak się dowiadujemy, gmina miasta Oświęcima.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W I. połowie b. m. były następujące ceny zboża innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Podhajce		Przemyślany		Rohatyn		Husiatyn		Probuzna	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	.	5	2	4	20	4	.	3	90
„ żyta	2	80	3	.	3	10	2	20	2	.
„ jęczmienia . . .	1	80	2	35	2	20	2	.	2	.
„ owsa		80	.	85	1	20	1	20	1	10
„ hreczki	2	80	2	60	2	80	2	50	2	50
„ kukurudzy . . .	2	60	.	.	3	40	2	50	2	50
„ ziemniaków . .	.	80	1	.	.	.	.	60	.	60
Cetnar siana	1	50	.	80	1	50	1	20	1	20
„ wełny . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	.	5	50	4	.	8	50	.	.
„ „ miękkiego	.	.	3	50	3	20	.	.	.	.
Funt mięsa wołowego	.	10	.	8	.	8	.	12	.	10
Mas okowity	.	50	.	55	.	50	.	.	.	.

Szczecin, 18. stycznia. (V. Koepke). Na dzisiejszym targu płacono pszenicę żółtą 85funtową według gatunku po 80 do 89 talarów, pstrokatą i białą po 83 do 90½. Żółtą z odstawą na wiosnę 83 do 85 funtowa 87 do 88 talarów.

Rzepak bez zmiany 87 do 88 tal. za 1800 fnt.

Rzepnik „ 84 do 85 tal. za 1800 fnt.

Koniczyna bardzo poszukiwana. Czerwoną podlejszą płacono po 16 do 17 talarów, średnią 18 do 18½, przednią 18½ do 19, wyborową 19½. Koniczyna biała od 25 do 29 talarów.

Siemie konopne 2¾ tal. za 100 funtów.

Siemie lniane 78 do 83 talarów za 1800 funtów.

Banknoty austryackie 76¾ tal. za 150 złotych waluty austryackiej.

(Handel warkoczami kobiecemi.) Włosy na szynjony nie biorą się po umarłych ze szpitali, jak to powszechnie dotąd mniemano; włos z umarłych zwinąć się nie da, i żadnej nie utrzymuje formy dlatego, że rwie się bardzo łatwo. Marsylia jest środkowym punktem handlu włosami ludzkiemi; przeszło 40.000 funtów tego towaru przywożą tam z Włoch, mianowicie z Sycylii, Neapolu i państwa Kościelnego; z Hiszpanii i niektórych prowincyi francuskich przywożą je także do Marsyli, lecz w mniejszej już ilości. Z francuskich prowincyi najwięcej włosów dostarczają: Bretania i Owernia. W dnie targowe i jarmarczne kupcy objeżdżają te miasta; dziewczyna chcąca sprzedać włosy staje na beczce i rozpuszcza swe sploty. Wtedy zaczyna się targ bardzo ożywiony. Ponieważ na zwyczajny szynjon potrzeba włosów nie więcej jak siedm łutów, więc ilość onych dostarczana corocznie do Marsylii wystarcza na przeszło 180.000 warkoczy.

Znaczną także ilość włosów dostarczają do Marsylii Algier i Hiszpania, ale tylko dla przerobienia onych. W mieście tem mnóstwo jest fryzyerów handlujących jedynie szynjonami; cztery ogromne domy handlowe wyrabiają corocznie 55.000 warkoczy; z tej cyfry 30.000 odchodzi do środkowych prowincyi francuskich, a pozostałe 25.000 zużytkowane są na miejscu. W Paryżu jest dom sprzedający rocznie 15.000 szynjonów po cenie od 12 do 70 franków za sztukę; są jednak i takie szynjony, które płacą się po 250 franków. Warkocze rude i złotego koloru, przywożone po największej części ze Szkocyi, droższe są od innych.

W ciągu upłynionego roku z Francyi przewieziono do Anglii 11.954 szynjonów, a prócz tego włosów nie wyrobionych na 7000 co najmniej sztuk szynjonów. Za włosy i gotowe szynjony Francya w ciągu roku 1865 wzięła przeszło 45.000 funtów szterlingów. Najwięcej tego towaru zakupiła Anglia, a po niej Stany Zjednoczone.

(Gazeta podająca tę wiadomość nie mówi, że i w innych krajach kobiety rade odstępują za pieniądze swe warkocze, te szczególniej, którym obyczaj czy wyznanie każe się pozbyć warkocza przy zamążpójściu. jak to jest w wielu guberniach wschodnich Rosyi).

Nowym artykułem handlowym stają się wiory, których teraz w Ameryce powszechnie używają do napychania materaców i tapicerowania mebli, zamiast włosienia i kłaków. Zapomocą pojedyńczej i bardzo zmyślnie konstruowanej maszyny płata się drzewo na nitki grubości i szerokości włosienia. Najprzydatniejszym materyałem do tego jest klon, osiczyna i inne tanie drwa mające lekki zapach i przyczyniające się do wstrzymywania owadów. Materace i meble wypchane temi cienkiemi nićmi drewnianemi są nadzwyczaj miękkie i elastyczne a przytem bardzo tanie i trwałe. — U nas w kraju surowego materyału do tego artykułu jest dzięki Bogu podostatkiem, ale niestety zbyt wielki brak przemysłu, aby już dziś myśleć można o podobnej fabrykacyi. Wszak niemożemy się zdobyć na dostateczną ilość młynów i nie mąkę lecz surowe zboże wywozić tylko możemy za granicę; niemożemy się zdobyć na garbarnie, na fabryki sukna, przędzy, płócien i t. d. wywozimy surowe skóry, wełnę, len, konopie i t. d. i t. d. i t. d., zaś skóry wyprawne, sukna, płótna i t. d. i t. d. sprowadzamy z innych krajów. Niedziw że kraj nasz tak obfity w ziemiopłody, tak jest ubogi i wycieńczony; gdyż tylko żywy obrót wewnętrzny oparty na asocyacyi różnorodnej pracy, mogącej zaspokoić różnorodne potrzeby, stać się może istotną i trwałą dzwignią dobrego bytu; taką pracą tylko zapobiedz się da klęskom głodowym z jednej a nadmiarowi produkcyi rolniczej z drugiej strony.

Ostatnia poczta.

Kraków, 21. stycznia. „Czas“ donosi. Z powodu spodziewanego zatrzymania się p. Namiestnika w Krakowie najmniej dzień jeden za powrotem z Wiednia, gdzie wczoraj wieczór miał stanąć, Rada miejska w sekcye zebrana postanowiła wziąść inicyatywę w przyjęciu p. Namiestnika przez miasto nasze, o ile na to wystarczy krótki czas jego tu pobytu i spieszny powrót z Wiednia, mający nastąpić we środę wieczór lub we czwartek.

Wiedeń, 20. stycznia. Komitet wyborczy dla Niższej Austryi uchwalił nie popierać kandydatury p. Schmerlinga, odrzucono nawet wniosek Br. Pratobevery względem wezwania p. Schmerlinga, aby przystąpił do programu dwudziestu.

Berlin, 20. stycznia. Dziś odbyła się uroczystość koronacyjna i orderowa; po ogłoszeniu nowych nominacyi orderowych odprawionem zostało nabożeństwo. Przy obiedzie Król wzniósł toast na cześć armii i za pomyślność całej ojczyzny,

Bruxela, 19. stycznia. Izba reprezentantów uchwaliła 55 głosami przeciw 43 zatrzymanie kary śmierci. Ministrowie spraw wewnętrznych i robót publicznych byli za zatrzymaniem tej kary.

Paryż, 20. stycznia. „Monitor“ ogłosił następujące pismo Cesarza do ministra stanu:

„Od kilku lat zachodzi pytanie, czyli instytucye nasze doszły już do granicy doskonałości, lub też czyli nowe ulepszenia zaprowadzone być mają. Ztąd niepewność pożałowania godna, która ustać musi.“

„Dotąd musiałeś Pan walczyć odważnie w mojem imieniu, dla odparcia niewczesnych żądań i dla zostawienia mi czasu do wzięcia inicyatywy w pożytecznych reformach.“

„Dziś uważam, iż instytucyom Cesarstwa można dać wszelki rozwój właściwy, można rozszerzyć wolność polityczną, bez nadwerężenia władzy, którą mi naród powierzył. Plan jaki skreśliłem, zasadza się na ulepszeniu niedoskonałości, które czas wykazał i na zezwoleniu na postęp zgodny z obyczajami naszemi, rządzić bowiem jest to skorzystać z nabytego doświadczenia i starać się o zadość uczynienie potrzebom przyszłości.“

Cesarz powiada następnie:

„Adres nie doprowadził do pożądanego rezultatu; częstokroć niepotrzebnie wzburzył namiętnie opinię publiczą i spowodował jałowe rozprawy.“

Cesarz sądzi, iż adres można zastąpić prawem interpelacyi.

Drugą zmianą jest wysełanie ministrów do senatu i do ciała prawodawczego.

Prócz tego przestępstwa drukowe przekazane będą wyłącznie sądom policyi poprawczej i prawo stowarzyszeń uregulowane będzie w granicach, jakie wymaga wzgląd na bezpieczeństwo publiczne.

Do pisma cesarskiego dołączony jest dekret zarządzający zmiany, w kierunku przez „La France wskazanym. Adres zastąpiony jest prawem interpelacyi, która dozwolona jest za zgodą dwóch komisyi w senacie a czterech komisyi w ciele prawodawczem. Izba wotować będzie bądź proste przejście do porządku dziennego, bądź przekazanie rządowi, zwracając uwagę rządu na przedmiot interpelacyi. Każdy minister na mocy specyalnej delegacyi Cesarza może odebrać polecenie reprezentowania rządu przed izbami.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21. stycznia.

Hotel George: PP. Kellermann Ant., z Tryńczy. — Szeliski Hen., z Kozowy.

Hotel Langa: Dobrowolski de Buchenthal Piotr, z Dobrosoutz.

Hotel angielski: Siwicki Konst., z Sieniawy.

Hotel Kuhna: Derza Jul., z Krowicy.

Hotel pod Tygrysem: Garczyński Emil, z Przemyśla.

Hotel podolski: Zerygowicz Michał, z Sziszkoutz.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. stycznia.

PP. Ks. Lubomirski Eust., do Wiednia. — Hartmann Fryd., do Szwajcaryi. — Krzysztofowicz Fran., do Trybuchowic. — Nikorowicz Edw., do Ulhuwka. — Waygart Eug., c. k. kapitan pens., do Macoszyna. — Ujfalusy Wlad., c. k. podporucznik, do Hruszowa. — Walewski Jan, do Kludna.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. stycznia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323.11	— 3.0	90.8	zach. sł.	pochm.
2. god po poł.	323 01	— 1 2	88.9	„ „	„
10. god. wiecz.	323 29	— 3 2	77.2	„ „	„

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 21. stycznia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	6	19	6	25
Dukat cesarski	"	6	25	6	31
Półimperyał zł. rosyjski	"	10	79	10	95
Rubel srebrny rosyjski	"	2	01	2	07
" papierowy rosyjski	"	1	78	1	81
Talar pruski	"	1	96	1	99
Polski kurant i pięciozłotówka	"	—		—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	74	68	75	35
" " " m. k. za 100 zł.	bez kuponów	78	42	79	11
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	66	83	67	58
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	69	30	69	97
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		219	—	221	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		183	33	185	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18. stycznia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	69 80	69 90
od kwiet. do października po 5%	69 70	69 80
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77.50	78.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	80 75	81.25
Metaliki po 5%	58 10	58.25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	139.—	139 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	137.—	137 50
Przez. do wyl. z r. 1854	75.—	75.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł	84 70	84 90
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92 75	93.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	76 10	76 30
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	84.—	84 50
Czech	88.—	88.50
Węgier	69 50	69 80
Galicyi	66.75	67.25
Siedmiogrodu	66.—	66.75
Bukowiny	65.—	65.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	93 40	93 80

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	721.—	722.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł w. a.	158.10	158 30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	619 —	621.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	86.50	87.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1590.—	1592.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	205.20	205 40
Polud kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	204.75	205.25
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	134 25	134 75
Kol. Kar. Lud po 200 zł. mon. konw.	219.50	220.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f s.)	184. —	184 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	476.—	478.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn do losowania po 5% (za 100 zł.)	93.80	94.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.50	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	87.50	88.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	104.50	105.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m k.	93 75	94.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.50	9[illegible]
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	100 50	101.—

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	127.50	127 75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	88.—	89.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	113.—	114.—
" " po 50 zł. w. a.	49.50	50.
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	24.—	25.
Esterhazego po 40 zł. m. k.	95.—	100.—
Salma " 40 " "	30.—	31.—
Palfiego " 40 " "	26.—	27.—
Clarego " 40 " "	27.—	28.—
St. Genois " 40 " "	26.—	27.—
Windischgrätza 20 " "	17.—	18.—
Waldsteina 20 " "	20.—	20 50
Keglevicha " 10 " "	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	112.25	112.75
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	111.75	112.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	112.—	112.20
Hamburg za 100 M. B.	99.—	99.25
Londyn za 10 ft. szt.	132.40	133.—
Paryż za 100 fr.	52.85	52.95

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.27	6.28
detto. pełnej wagi	6.26	6.28
Korona	18.—	18.10
20frankówka	10.62	10.63
Rosyjski imperyał	10.90	10.95
Talar związkowy	1.97	1.98
Srebro	131.50	131.75
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 72⁵/₁₀ c	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 21 stycznia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	58	25
5% pożyczka narodowa	69	80
Losy z 1860 roku	85	40
Akcye banku wiedeńskiego	724	—
" " kredytowego	159	70
Londyn, 10 funtów szterlingów	132	99
Srebro	131	75
" towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	29½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(122) **Edykt.** (1)

Nr. 18182. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem p. Aleksandra Józefa dw. imion Hunglingera, że Wilhelm Poźniak przeciw niemu jako spadkobiercy ś. p. Franciszka Hunglingera dnia 7. września 1866 do liczb. 13140 pozew o extabulacyę połowy sumy 193 zł. 20 kr. m. k. z procentami dla ś. p. Franciszka Hunglingera, intabulowanej, ze stanu biernego połowy dóbr Nowotaniec z przyległościami Nagorzany i Nadolany wytoczył, że na pozew ten termin do ustnej rozprawy na dzień 4. grudnia 1866 wyznaczony a później na 29. stycznia 1867 odroczonym został, że z przyczyny, iż miejsce pobytu jego niewiadomem jest, jemu kurator w osobie p. adwokata krajowego Dra. Chamaidesa z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Mochnackiego ustanawia się, że temuż kuratorowi pozew wraz z załączeniami, tudzież uchwała z dnia 19. września 1866 l. 13141, niemniej równocześnie na termin 29. stycznia 1867 doręcza się, i że tedy rzeczą jego jest, albo należytą informacyę ustanowionemu kuratorowi udzielić lub innego zastępcę sobie wybrać i o tem tutejszy sąd zawiadomić lub też osobiście na przyszłym terminie stanąć.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl. dnia 31. grudnia 1866.

(105) **Edict.** (1)

Nro. 4787. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird bekannt gemacht, es sei vom Złoczower k. k. Kreisgerichte als Concurs-Instanz mit dem Beschluße vom 9. Mai 1866 Z. 1444 die öffentliche Feilbietung der zur Concursmasse des Hersch Reichs Nachfolger gehörigen Realität sub Nro. tab. 1099 und der Realitätshälfte sub Nro. 1070 in Brody über Antrag des Concursmasse-Verwalters Hrn. Advocaten Dr. Landau im Zwecke der Realisirung des Concursmasse-Vermögens bewilliget und von diesem k. k. Bezirksgerichte als Realinstanz zur Vornahme dieser Feilbietung zwei Termine, und zwar auf den 2. April 1867 und auf den 2. Mai 1867, jedesmal um 9 Uhr Vormittags im Gerichts-Bureau Nr. 2 angeordnet worden.

Die ausgebotenen Realitäten werden bei diesen beiden Terminen nicht unter dem Schätzwerthe hintangegeben werden.

Die Licitationsbedingungen, der Schätzungsact und der Grundbuchsstand können bei diesem Gerichte eingesehen werden.

Zugleich werden alle diejenigen, welche, ungeachtet ihnen keine besondere Verständigung von der Feilbiethungsbewilligung zugekommen ist, dennoch ein Hypothekarrecht auf diese Realitäten erworben zu haben glauben, aufgefordert, daselbe so gewiß bei diesem k. k. Bezirksgerichte anzumelden, widrigens sie es sich selbst zuzuschreiben haben werden, wenn die Kaufschillingsvertheilung ohne ihre Beziehung vorgenommen, und sie dadurch, so weit der Kaufschilling durch dieselbe erschöpft werden sollte, ausgeschlossen würden.

Brody, am 8. Jänner 1867.

(121) **Edict.** (1)

Nro. 4787. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird bekannt gemacht, daß aus Anlaß der über Antrag des Hrn. Advocaten Dr. Landau als Verwalter der zur Concursmasse des Hersch Reichs Nachfolger rücksichtlich des G. W. Cohn und der Golde Ahronsohn gehörigen Realitäten sub Nr. 1099 u. 1070 in Brody zur Realisirung des Concursmasse-Vermögens vom Złoczower k. k. Kreisgerichte mit dem Beschluße vom 9. Mai 1866 Z. 1444 bewilligten und vom gefertigten k. k. Gerichte als Realinstanz ausgeschriebenen öffentlichen Feilbietung der obbezeichneten Realitäten, den Hypothekargläubigern Hersch Reich und im Falle seines Ablebens seinen dem Namen und dem Wohnorte nach unbekannten Erben, zur Annahme der Feilbietungsverordnung und zur Wahrung ihrer weiteren Rechte, der h. o. Hr. Advocat Dr. Ornstein zum Curator bestellt worden sei.

Die Genanten werden aufgefordert, zur Wahrung ihrer Rechte im Gerichtsorte einen Bevollmächtigten zu bestellen, und denselben hiergerichts anzuzeigen, widrigenfalls alle weiteren Zustellungen an den bestellten Curator geschehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 8. Jänner 1867.

(102) **Kundmachung.** (2)

Nr. 896. Die k. k. schlesische Landesregierung hat mit Erlaß vom 2ten d. M. Z. 2 aus Anlaß des Ausbruches der Rinderpest in einem Orte des Teschner Kreises, das Abhalten der Viehmärkte im ganzen Lande bis auf Weiteres eingestellt.

Das dortige Verbot bezüglich des Eintriebes von Hornvieh und der Einfuhr von rohen Hornviehproducten aus Mähren, Ungarn und Galizien nach Schlesien bleibt in vollster Wirksamkeit.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 13. Jänner 1867.

(99) **Edykt.** (2)

Nr. 59976. Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia niniejszym edyktem pana Ignacego Kalicińskiego jako z miejsca pobytu niewiadomego, że celem doręczenia nakazu płatniczego przeciw niemu w skutek prośby Samuela Riss pod dniem 8go sierpnia 1866 l. 43358 o 761 zł. wal. austr. z p. n. wydanego postanawia się kuratora w osobie pana adwokata Dra. Malinowskiego w zastępstwie p. adwokata Dra. Gnein-skiego na jego stratę i koszta i temuż powyższy nakaz płatniczy doręcza się.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów. dnia 27. grudnia 1866.

(96) **Kundmachung.** (2)

Nro. 61804. Das hohe k. k. Staatsministerium hat laut Erlasses vom 16. December 1866 Z. 19105 im Einvernehmen mit dem k. k. Finanzministerium die mit hohem Erlasse vom 18. Februar 1862 Zahl 22585 auf die Dauer von fünf Jahren bewilligte Bemautung der im Gebiete des Tarnopoler und des Czortkower Kreises gelegenen Strecke der Strussow-Buczaczer Landesstraße, die mit 18. Februar 1867 zu Ende geht, auf die weitern drei Jahre unter den im erwähnten Erlasse festgestellten Bedingungen bewilligt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 10. Jänner 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 61804. Wysokie c. k. Ministerstwo stanu w porozumieniu z wysokiem c. k. Ministerstwem skarbu raczyło dekretem z dnia 16. grudnia 1866 do l. 19105 omycenie przestrzeni Strussowsko - Buczackiej drogi krajowej w obwodach Tarnopolskim i Czortkowskim położonej dekretem wysokiego c. k. Ministerstwa stanu z dnia 18. lutego 1862 do l. 22585 na lat pięć dozwolone, które z dniem 18. lutego 1867 upływa, na dalszych lat trzy, zachowując dekretem powyższym określone warunki, przedłużyć.

Co się niniejszem do publicznej podaje wiadomości.

Od c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10. stycznia 1867.

(91) **Edict.** (3)

Nr. 11233. Vom k. k. Kreis- als Wechselgerichte wird dem unbekannten Aufenthaltes weilenden Herrn Elias Nadel mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es habe wider denselben Herr Ascher Japke wegen Zahlung der Summe 850 Thlr. Pr. C. s. N. G. am 15. Dezember 1866 Z. 11233 die Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber mit dem Beschluße vom 19. Dezember 1866 Z. 11233 die Zahlungsauflage erlassen worden ist.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu seiner Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den hiesigen Herrn Advokaten Dr. Starzewski mit Substituirung des Hrn. Advokaten Dr. Wesołowski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Złoczów, am 19. Dezember 1866.

(94) **Kundmachung.** (3)

Nro. 6. Für die Periode vom 1. Jänner bis Ende Juni 1867 ist das Postrittgeld für ein Pferd und eine einfache Post

im Krakauer Regierungsbezirke mit 1 fl. 16 kr.
" Lemberger " " 1 " 4 "
u. " Czernowitzer " " 1 " 12 "

dann die Gebühr für einen gedeckten Stationswagen auf die Hälfte und für einen ungedeckten Wagen auf den vierten Theil des für ein Pferd und eine einfache Post entfallenden Rittgeldes festgesetzt worden.

Das Postillonstrinkgeld und das Schmiergeld bleiben unverändert.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 12. Jänner 1867.

(116) **Edikt.** (1)

Nr. 184. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekant gemacht, daß es von der mit hiergerichtlichem Beschluße vom 21. November 1866 Zahl 18404 bewilligten executiven Feilbietung des Gutes Stecowa sein Abkommen habe.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanislau, am 9. Jänner 1867.

(103) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 3870. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu zawiadamia niniejszem, że w skutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z 9. sierpnia 1866 do liczby 11274 na zaspokojenie sumy wekslowej 200 zł. w. a. z odsetkami 6proc. od 13. stycznia 1863 bieżącemi, tudzież kosztów sądowych i egzekucyjnych, powodowi Janowi Mazurkiewiczowi w kwotach 9 zł. 36 cent., 4 zł. 62 cent., 4 zł. 2 cent., 14 zł. 92 cent. i 5 zł. 81 c. w. a. realność gruntowa pod Nr. 119 i 120 w Huczku położona, a do dłużników Antoniego i Eleonory Zerlak należąca, w trzech terminach, t. j. na dniu 29. stycznia 1867, 26. lutego 1867 i 22. Marca 1867 o 9tej zrana, a to na 1szym i 2gim terminie wyżej lub przynajmniej za cenę szacunkową 2422 zł. 80 cent. w. a., zaś na trzecim terminie i niżej tej ceny z tym dodatkiem zostanie sprzedaną, że resztę warunków można w registraturze tutejszo-sądowej przejrzeć.

Dobromil, dnia 14. grudnia 1866.

(107) **Obwieszczenie konkursu.** (1)

Nr. 33. W celu obsadzenia posady sekundaryusza przy Lwowskim zakładzie obłąkanych niniejszem konkurs rozpisuje się.

Do tej posady, która na dwa lata udzieca się przyłączone jest adjutum w rocznej kwocie 315 zł. wal. a., opalone pomieszkanie i 26 funtów świec łojowych.

Chcący otrzymać tę posadę, mają się wykazać dyplomem na stopień przynajmniej Dra. medyc. otrzymany na wszechnicy krajowej, znajomością języków krajowych i podania swoje do dyrekcyi szpitalu powszechnego do końca lutego 1867 roku wnieść.

Z dyrekcyi szpitalu powszechnego.

Lwów, dnia 16. stycznia 1867.

(106) **Edykt.** (1)

Nr. 3397 ex 1866. C. k. urząd powiatowy w Dolinie jako sąd podaje do powszechnej wiadomości, że w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego Stanisławowskiego z dnia 5. grudnia 1866 do l. 19137 grunt dłużnikowy Konradowi Petry własny „Dolha hora czyli „gniła Rudka" zwany, w Dolinie pod Nr. t. 1489 położony przestrzeni trzech i ćwierć morgów, na imię dłużnika w księgach gruntowych miasta Dolina Libr. haer. Tom. IV. pag. 226. up. 74. i Libr. Real. III. p. 1112. up. VII. intabulowany, w drodze przymusowej licytacyi w trzech terminach, t. j. na dniu 30. stycznia 1867, 7. lutego 1867 i 15. lutego 1867 przed południem w zabudowaniu sądowem, celem zaspokojenia wywalczonej przez Jossla Weitznera kwoty wekslowej 100 zł. w. a. z odsetkami po 6 od sta od 27. sierpnia 1864 i kosztami sądowemi 6 zł. 38 kr., 3 zł. 66 kr., 2 zł. 27 kr. i 5 zł. 44 kr. w. a. sprzedany będzie.

Cena wywołania jest wartość szacunkowa 146 zł. 25 kr. w. a.

Warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i dotyczące akta wolno jest w tutejszej registraturze przejrzeć.

Dolina, dnia 8. stycznia 1867.

(101) **Edict.** (1)

Nro. 18346. Vom k. k. Kreisgerichte zu Przemyśl wird hiemit dem Carl Koch, so wie dessen etwaigen Rechtsnehmern bekannt gemacht, daß die Stadtgemeinde Przemyśl am 29. December 1866 z. Z. 18346 gegen sie eine Klage wegen Extabulirung der Summe von 8195 fl. aus dem Lastenstande der sub Nro. 1 neu - 66 alt — in Przemyśl gelegenen Realität ausgebracht habe, daß darüber zur mündlichen Verhandlung der Termin auf den 12. März 1867, 10 Uhr Vormittags bestimmt wird, daß ihnen bei dem Umstande, als sie dem Leben und Wohnorte nach unbekannt sind, der Hr. Advocat Dr. Chamaydes mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Zezulka auf ihre Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben die Klage zugestellt wird und daß ihnen sonach obliege, entweder bei der obigen Tagsatzung persönlich zu erscheinen oder dem bestellten Curator die erforderlichen Rechtsbehelfe mitzutheilen oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und solchen dem Gerichte bekannt zu geben.

Przemyśl, am 31. December 1866.

Edykt.

Nro. 18346. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem Karola Kocha, jakoteż możliwych prawonabywców jego, że gmina miasta Przemyśla na dniu 29. grudnia 1866 do l. 18346 przeciw nim pozew o wyekstabulowanie summy 8195 zł. ze stanu biernego realności pod l. k. 1 now. - 66 star. — w Przemyślu wytoczyła, że na pozew ten do ustnej rozprawy termin na dzień 12. marca 1867. 10tą godzinę przed południem wyznacza się, że im z powodu, iż z życia i z miejsca pobytu niewiadomemi są, kurator w osobie p. adwokata Dra. Chamaydesa z zastępstwem p. adwokata Dra. Zezulki ustanawia się, że temuż kuratorowi pozew doręcza się, i że tedy rzeczą ich będzie, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, albo osobiście na powyższym terminie stanąć, lub też innego zastępcę wybrać i o tem sąd tutejszy zawiadomić.

Przemyśl, dnia 31. grudnia 1866.

(100) **Edykt.** (1)

Nr. 15313. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu czyni wiadomo, iż w skutek prośby Maryi Strusińskiej przeciw Grzegorzowi Strusińskiemu z życia i miejsca niewiadomemu, o uznanie Grzegorza Strusińskiego za zmarłego, a związek jego małżeński z proszącą za rozwiązany, temu niewiadomemu Grzegorzowi Strusińskiemu pan adwokat Dr. Mochnacki za kuratora ustanowiony został.

Zawzywa się więc tego nieprzytomnego z dołączeniem. iż jeżeli w ciągu jednego roku, od dnia trzeciego umieszczenia edyktu w Gazecie licząc, się nie zgłosi, lub tutejszy sąd innym sposobem o jego zgonie się nie dowie, tedy na powtórne żądanie z życia i miejsca pobytu niewiadomego małżonki Maryi Strusińskiej i po odbytej rozprawie za zmarłego sądownie uznanym zostanie.

Przemyśl, dnia 5. grudnia 1866.

(97) **Edykt.** (1)

Nro. 2169-Civ. C. k. urząd powiatowy jako sąd w Jaworowie czyni wiadomo, że na dniu 23. maja 1866 zmarł w Jaworowie Krzysztof Kachel bez testamentu.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu powołanej do tego spadku Wandy Pauliny dw. im. Wilczkowskiej wiadome nie jest, zatem wzywa niniejszem takową, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc w tym sądzie się zgłosiła i oświadczenie swoje do przyjęcia tego spadku wniosła, w przeciwnym bowiem razie spadek ten będzie pertraktowany z dziedzicami którzy się do przyjęcia takowego oświadczyli — tudzież z kuratorem p. Franciszkiem Łazowskim dla niej ustanowionym.

Od c. k. urzędu powiatowego jako sądu.

Jaworów, dnia 24. grudnia 1866.

(104) **Edykt.** (1)

Nro. 6707. C. k. sąd powiatowy dla miasta Stanisławowa wydzielony z miejsca pobytu niewiadomego Antoniego Kertha uwiadamia, ażeby do spadku po ś. p. Janie Filipie dw. im. Kerth w ciągu jednego roku od dnia dzisiejszego tem pewniej się zgłosił, inaczej pertraktacya tylko ze spadkobiercami deklarowanemi i z kuratorem dla niego w osobie p. adwokata Kwiatkowskiego ustanowionym przeprowadzona zostanie.

Stanisławów, dnia 15. grudnia 1866.

(90) **Kundmachung.** (3)

Nro. 14141. Vom Przemyśler k. k. Kreisgerichte wird kundgemacht, daß über Requisition des Wiener k. k. Landesgerichtes vom 18. September 1866 Zahl 46989 zur Befriedigung der Forderung der priv. öst. Nationalbank pr. 11.524 fl. 71 kr. öst. W. sammt 6percentigen Zinsen vom 7. August 1865, den vom jeweiligen Verfallstage der Interessen bis zu deren Zahlungstage laufenden 6percentigen Verzugszinsen, dem früheren Verzugszinsenreste pr. 23 kr., den bereits erwachsenen Stempelauslagen und Advocatenspesen pr. 16 fl., der einschließlich der baren Auslagen auf 126 fl. 38 kr. öst. W. bestimmten Executionskosten und der weiter auflaufenden Gerichts- und Executionskosten die öffentliche Feilbiethung des für diese Forderung sammt Nebengebüren verpfändeten, in den Nachlaß des Franz Xaver Ritter von Urbański gehörigen, im Sanoker Kreise gelegenen Gutes Odrzechowa und der Advocatie Urbanówka, und zwar in zwei Terminen ausgeschrieben werde, welche öffentliche Veräußerung am 25. Februar 1867 und am 8. April 1867, jedesmal um 9 Uhr Vormittags unter den von der österr. Nationalbank vorgeschlagenen, von der galiz. ständ. Creditsanstalt genehmigten Bedingungen vorgenommen werden wird.

1. Als Ausrufspreis wird der von der privil. österr. Nationalbank statutenmäßig ermittelte Werth von 60.000 fl. öst. W. angenommen.

Die Realität wird bei dem ersten und zweiten Feilbietungstermine nicht unter diesem Ausrufspreise hintangegeben.

2. Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Feilbietung 10% des Ausrufspreises, d. i. 6000 fl. im Baren oder in Staatsobligationen, oder in Pfandbriefen der Nationalbank nach dem letzten in der Wiener Zeitung ämtlich notirten Curswerthe, als Vadium zu erlegen; die Nationalbank ist jedoch von dem Erlage des Vadiums frei.

Das Vadium des Erstehers wird in gerichtliche Verwahrung genommen, jenes der übrigen Licitanten aber nach dem Schluße der Feilbietung zurückgestellt werden.

3. Der Tabularextract, so wie die weiteren Acten sind in der h. g. Registratur zur Einsicht bereit.

Sollte dieses Gut weder beim ersten noch zweiten Feilbietungstermine um oder über dem Ausrufspreise verkauft werden, so wird zur Einvernehmung der Gläubiger über die Erleichterung der Bedingungen eine Tagfahrt auf den 8. April 1867 um 4 Uhr Nachmittags bestimmt, bei welcher die Nichterscheinenden als der Mehrheit der Erscheinenden beitretend angesehen werden.

Wovon die Verlassenschaftsmasse des Franz Xaver Ritter von Urbański zu Händen des Hrn. Landesadvocaten Dr. Dworski mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Kozłowski bestellten Curators, Fr. Sophia Urbańska, die k. k. Finanzprocuratur in Lemberg Namens des Grundentlastungsfondes, die Direction der galiz. ständ. Creditsanstalt in Lemberg, dann die dem Wohnorte nach bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, dagegen die dem Wohnorte nach unbekannten Hypothekargläubiger, als: Moses Willner, Helena, Thadeus Hipolit 2 N. und Henriette Czaykowskie, Joel Bart, Samuel Goldblatt, Marcus Pinter, Taube Pinter, Chane Bleicher, Benjamin Jakubowicz, Rodine Schreiber, Hene Bart, so wie alle jene, welche nach Ausfertigung des Landtafelextractes d. i. seit 24. April 1866 dingliche Rechte auf die zu veräußernden Realitäten erwerben sollten, oder denen die Verständigung von der Feilbietung entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden sollte, zu Handen des in der Person des Hrn. Landesadvocaten Dr. Reger mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Chamaides bestellten Curators.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, am 31. October 1866.

Edykt.

Nro. 14141. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości. iż na wezwanie c. k. sądu krajowego w Wiedniu z dnia 18. września 1866 l. 46989 w celu zaspokojenia pretensyi uprzywilejowanego austryackiego banku narodowego w ilości 11.524 zł. 71 c. w. a. z pn. egzekucyjna publiczna sprzedaż dóbr Odrzechowy wraz z przyległością Urbanówka w obwodzie Sanockim położonych, do masy spadkowej ś. p. Franciszka Xawerego Urbańskiego należących, rozpisuje się, którato publiczna sprzedaż przymusowa przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym w dwóch terminach t. j. na dniu 25. lutego 1867 i na dniu 8. kwietnia 1867, każdą razą o 9tej godzinie przed południem odbędzie się.

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa tych dóbr wedle statutów uprzyw. austr. banku narodowego w summie 60.000 zł. w. a. wyprośrodkowana, a przy tychto dwóch terminach poniżej tej ceny szacunkowej sprzedane nie będą.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie jedną dziesiątą część ceny wywołania t. j. 6000 zł. w. a. w gotówce, albo w obligacyach państwa, albo w listach zastawnych banku narodowego podług kursu ostatniego w Gazecie Wiedeńskiej wyrażonego jako wadium złożyć, a złożone to wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem, innym zaś kupującym po skończonej licytacyi oddane będzie. Bank narodowy ale od złożenia tegoż wadyum jest wolny.

3. Każdy chęć kupienia mający może ekstrakt tabularny jako też inne akta w tutejszej registraturze przejrzeć.

Na wypadek gdyby wyżej wymienione dobra ani przy pierwszym ani przy drugim terminie za cenę wywołania lub poniżej onejże sprzedane nie zostały, nateneczas wyznacza się termin do przesłuchania wierzycieli w celu ułożenia warunków sprzedaż ułatwiających na dzień 8. kwietnia 1867 o godzinie 4tej po południu i do onegoż wszystkich wierzycieli hypotecznych z tem zastrzeżeniem się wzywa, że wierzyciele nieprzytomni większości głosów przytomnych doliczeni będą.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się masa spadkowa Franciszka Xawerego Urbańskiego do rąk ustanowionego kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dra. Dworskiego z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Kozłowskiego, p. Zofię Urbańskę, c. k. prokuratoryę skarbową we Lwowie imieniem funduszu indemnizacyjnego, dyrekcyę galic. stan. instytutu kredytowego we Lwowie, potem wszystkich wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych. zaś z miejsca pobytu niewiadomych, jako to: Mojżesza Willnera, Helenę, Tadeusza Hipolita 2ga im. i Henrykę Czajkowskich, Joela Barta, Samuela Goldblatta, Markusa Pinter, Taubę Pinter, Chanę Bleicher. Benjamina Jakubowicza, Rodinę Schreiber i Henę Bart, jako też wszystkich tych wierzycieli, którzy po wydaniu ekstraktu tabularnego t. j. po 24. kwietnia 1866 do tabuli weszli albo którymby zawiadomienie o tej licytacyi albo weale nie albo przed terminem licytacyi doręczone nie zostało: do rąk ustanowionego kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dra. Regera z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Chamaides.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 31. października 1866.

(95) **Kundmachung.** (3)

Nro. 275. Zu Folge Ermächtigung des hohen k. k. Ministeriums für Handel und Volkswirthschaft wird vom 16. Jänner 1867 angefangen, bei der Mallepost zwischen Lemberg und Monasterzyska die Passagiersaufnahme auf die 3 Plätze des Mallewagens beschränkt, was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 10. Jänner 1867.

Erkenntnisse.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit Erkenntniß vom 8. d. M., Nr. 147-pr. die Weiterverbreitung der Druckschrift: „La Strenna dello Spirito folletto per l'anno 1867, edita a Milano-Firenze, Venezia dallo stabilimento dell' editore Eduardo Sansogno", wegen der durch ihren Inhalt begründeten Verbrechen der Majestätsbeleidigung und der Beleidigung der Mitglieder des kaiserl. Hauses im Sinne des §. 63 und 64 St. G. verboten. (127)

Das k. k. Landesgericht in Strafsachen in Wien erkennt kraft der ihm von Sr. k. k. Apost. Majestät verliehenen Amtsgewalt, über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß gemäß §. 36 des Preßgesetzes die weitere Verbreitung des Artikels des Journals „Die Presse" vom 21. Juli 1866 Nr. 198: „Ministerwechsel", dessen Inhalt laut Erkenntnisses des obersten Gerichtshofes vom 12. December 1866, Z. 10837, das Verbrechen der Störung der öffentlichen Ruhe nach §. 65 lit. a begründet, verboten werde. (98)

(129)

Kundmachung.

Nro. 2341. Das k. k. Staatsministerium hat im Einvernehmen mit dem k. k. Kriegsministerium auf Grundlage der mit der kais. Verordnung vom 28ten Dezember 1866, Nr. 2 R. G. ex 1867, über die Aenderungen in dem Heeres-Ergänzungs-Gesetze vom 29. September 1858, R. G. B. Nr. 167, a. g. ertheilten Ermächtigung zum Behufe der zunächst nöthigen Vorkehrungen bei der Ausführung der im Zuge stehenden heurigen Heeres-Ergänzung (unter Vorbehalt ehestens erfolgender weiterer Weisungen mit dem h. Erlasse vom 9. Jänner 1867 Z. 429-57 Nachstehendes angeordnet:

1. Zu dieser Heeres-Ergänzung sind nunmehr nur die im Jahre 1846, 1845 und 1844 geborenen jungen Männer berufen, die in Folge h. Verordnung des k. k. Staatsministeriums vom 9. October 1866 Z. 17183 mit dem Statthaltereierlasse vom 21. October 1866 Z. 51223 weiters aufgerufenen zwei Altersclassen, nämlich die in den Jahren 1843 und 1842 Geborenen sind zu dieser Heeres-Ergänzung nicht weiter mehr berufen, und überhaupt nicht mehr zum Heeresdienste stellungspflichtig, den Fall ausgenommen, wenn ein Stellungspflichtiger aus diesen zwei Altersclassen sich einer Einreihung in das Heer gesetzwidrig bisher entzogen haben sollte, in welch' letzterem Falle auch die in den früheren Jahren bis zum Jahre 1832 einschließig Geborenen nach §. 45 des Heeres-Ergänzungs-Gesetzes vom 29. September 1858 der Stellung zu unterziehen sind.

2. Die Befreiungen von der Pflicht zum Eintritte in das Heer, welche sich auf die §§. 18 bis einschließig 21 zu 18 des Heeres-Ergänzungs-Gesetzes gründen, so wie die sich auf selbe beziehenden Befreiungen bezüglich Beurlaubungen nach den in der Sammlung der Nachtragsverordnungen, Abtheilung I. Nr. 14, 15, 16, 17, 18 und 19 vorkommenden a. h. Entschließungen vom 18ten April 1859, 8. Jänner 1860, 16. November 1860, 6. December 1860, 26. Jänner 1861 und kais. Verordnung vom 23. December 1858 (R. G. B. Nr. 242), betreffend die Beamten der a. h. Privat-, Familien- und Avitical-Fondsgüter, die Finanzwach-Individuen, die öffentlichen und ordentlichen Schüler der höheren technischen Lehranstalten zu Wien, Prag, Lemberg, Brünn, Ofen und Gratz, der Schüler des Obergymnasiums in einem bischöflichen Knaben-Seminar oder Gymnasium, die Zöglinge der k. k. Akademie der bildenden Künste zu Wien, und die aus dem Auslande einwandernden Ansiedler in Ungarn, Croatien, Slavonien, serbischen Wojewodschaft und Siebenbürgen, haben schon für diese Heeres-Ergänzung in allen Fällen aufzuhören, wenn die von der betreffenden Bezirksbehörde gemäß §. 26 des H. E. G. bereits angenommenen Bezeichnung als befreit am Tage des Einlangens der kais. Verordnung vom 28. December 1866 im Reichsgesetzblatte bei dieser Behörde der im §. 28 des H. E. G. vorgeschriebenen Erfordernisse zur rechtskräftigen Wirksamkeit einer Militärbefreiung noch nicht erlangt hat.

3. Um jedoch die Familienverhältnisse jener zu berücksichtigen, welche nach den im vorstehenden Punkte bezogenen gesetzlichen Bestimmungen von der Pflicht zum Eintritte in das Heer befreit waren, nach der dermal in Kraft stehenden a. h. Anordnung es nicht mehr sind, wird ihnen die bisher genossene Befreiung auch unter der Wirksamkeit der neuen Vorschrift in dem Falle ferner belassen, wenn sie sich vor dem in dem vorstehenden Punkte bemerkten Tage verehelicht haben, und ihre Gattin oder ein Kind am Leben ist, dabei stets vorausgesetzt, daß sie überhaupt die Erfüllung jener Bedingungen nachweisen, von denen nach den bisher bestandenen Vorschriften die Anerkennung des Befreiungstitels abhängig war.

4. Ansprüche auf Militairbefreiung nach dem Punkte 19 im §. 21 des H. E. G. sind nunmehr nach Maßgabe der Bestimmungen des §. 13 dieses Gesetzes und der a. h. Entschließung vom 6. Oktober 1860 (Nachtragsverordnungen Abth. I. Nr. 9) zu behandeln, wobei aber genaue Rücksicht darauf zu nehmen ist, daß von dem Bewerber um seine Befreiung die Erhaltung seiner Eltern, Großeltern oder Geschwister auch wirklich abhängen muß, und daß sonach, wenn die Wirthschaft auch ohne den Bewerber um die Befreiung durch gedungene Hilfsarbeiter oder durch Verpachtung betrieben, und sonach die Eltern, Großeltern oder Geschwister auf diesem Wege erhalten können, die Befreiung nicht zu bewilligen ist.

5. Da bisher eine Befreiung aus dem Titel der Verehelichung nach Punkt 4 und §. 13 des H. E. G. den in der 1. und 2. Altersclasse Stehenden nicht ertheilt werden dürfte, nunmehr aber auch eine solche Befreiung den in der dritten Altersclasse Stehenden nicht mehr bewilliget werden kann, so entfällt der bemerkte Befreiungstitel ganz, es sei denn, daß die Erfüllung der übrigen Bedürfnisse vorausgesetzt, die Ehe etwa noch vor dem im zweiten Punkte dieses Erlasses bemerkten Tage von einem dermal in der dritten Altersclasse stehenden jungen Mann geschlossen worden sein sollte.

6. Die bis zu dem im 2. Punkte dieses Erlasses bezeichneten Tage vorschriftsmäßig erfolgten Erläge der Taxe zur Befreiung von der Pflicht zum Eintritte in das Heer oder zur Entlassung aus demselben haben die in den §§. 3 und 9 der Stellvertretungsvorschrift vom 21. Februar 1856 bestimmte Wirksamkeit, daß derjenige, für welchen diese Taxe erlegt wurde, von jedem Militairdienste, sonach dermal von dem sechsjährigen Liniendienste und der weiteren sechsjährigen Reserveverpflichtung ganz und für immer enthoben ist.

7. Für diejenigen, denen zur Militairbefreiung oder zur Entlassung aus dem Militär vor dem im 2. Punkte dieses Erlaßes erwähnten Tage die Bewilligung zum Erlage der Taxe bereits ertheilt wurde, hat diese Bewilligung auch in dem Falle in Wirksamkeit zu bleiben, wenn die Befreiung oder Entlassung an diesem Tage noch nicht durchgeführt worden sein sollte, jedoch unter der Bedingung, daß der Erlag der Taxe noch innerhalb der für denselben festgesetzten Frist erfolgt.

8. Eine Militär-Entlassung aus dem Titel des §. 21 zu 18 (§. 42 zu d.) des H. E. G. findet nicht mehr statt, und es sind jene Soldaten, welche in die im Punkte 9 zu g. der kais. Verordnung bezeichneten Verhältnisse gelangen, wenn sie in der Locodienstleistung stehen, auf das nach den bisherigen Vorschriften behandelte Einschreiten nunmehr dauernd zu beurlauben.

9. Jene, welche auf der Grundlage des Punktes 7 der kais. Verordnung in Absicht auf die Erlangung der Begünstigung des einjährigen Dienstes bei der Fahne und der Berücksichtigung bei Ernennungen zu Reserve-Officieren freiwillig in das Heer eintreten, müssen den im §. 2 des H. E. G. und bezüglich den in den Punkten 1 und 7 der kais. Verordnung festgesetzten Bedingungen entsprechen, sie dürfen nur auf die gesetzliche Linien- und Reservepflicht (Punkt 4 der kais. Verordnung) und nur für die Infanterie, die Jäger und die Cavallerie assentirt werden.

Zur Prüfung der Qualification des Bewerbers um die erwähnte Begünstigung ist blos der Commandant desjenigen Truppenkörpers berechtiget, zu dem der Eintritt erfolgt.

Bei der mündlichen oder schriftlichen Anmeldung sind beizubringen:

a) der Nachweis über das Lebensalter;
b) die zustimmende Erklärung des Vaters oder Vormundes;
c) die Zeugnisse über die zurückgelegten Studien, endlich
d) im Falle der Eintritt nicht unmittelbar nach Vollendung der Studien angesucht wird, auch ein behördliches Sittenzeugniß.

Indem diese Bestimmungen unter Einem den Unterbehörden zur Richtschnur bekannt gegeben werden, werden solche hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 18. Jänner 1867.

Obwieszczenie.

(1)

Nr. 2341. Na zasadzie udzielonego najłaskawiej roporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1866 r. (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1867) właściwym władzom centralnym upoważnienia, do wydania odpowiednich przepisów w celu przeprowadzenia zmian w prawie o uzupełnieniu wojska z dnia 29. września 1858 r. (Dz. ust. p. Nr. 167), tudzież do wydania ustawy przechodniej do nowych przepisów, ministeryum stanu po zniesieniu się z ministerstwem wojny, w celu przeprowadzenia najpotrzebniejszych zarządzeń do wykonania mającego obecnie nastąpić uzupełnienia wojska, zachowując sobie niezwłoczne wydanie dalszych rozporządzeń, postanawia co następuje:

1. Do teraźniejszego uzupełnienia wojska, mają być tylko w latach 1846, 1845 i 1844 urodzeni mężczyzni powołani; powołane w myśl rozporządzenia ministeryalnego z d. 9. październ. 1866 l. 17183 rozporządzeniem Namiestnictwa z d. 21. października 1866 l. 51223, dalsze dwie klasy wieku, to jest urodzeni w latach 1843 i 1842, nie mają być więcej do teraźniejszego uzupełnienia wojska powołani, i nie będą więcej do stawienia się na plac poboru obowiązani, wyjąwszy, jeżeli popisowy z tych dwóch klas wieku usunął się nieprawnie od wstąpienia do armii, w którymto razie, nawet i ci z lat poprzedzających aż do roku 1832 włącznie, na zasadzie §. 45 prawa o uzupełnieniu wojska z dnia 29. września 1858 na plac poboru postawieni być mają.

2. Uwalniania od obowiązku służenia w armii, zasadzające się na przepisach §§. 18. aż do włącznie 21 punkt 18. prawa o uzupełnieuiu wojska, jak niemniej odnoszące się do tychże uwalniania lub urlopowania, na zasadzie najwyższych postanowień z 18. kwietnia 1859, 8. stycznia 1860, 16. listopada 1860, 6. grudnia 1860, 26. stycznia 1861 i rozporządzenia cesarskiego z 23. grudnia 1858 (Dz. u. p. Nr. 242) co do urzędników na cesarskich dobrach prywatnych, familijnych i awitykalnych członków straży finans., publicznych i zwyczajnych uczniów wyższych instytutów technicznych w Wiedniu, Pradze, Lwowie, Bernie i Gracu, uczniów wyższego gimnazyum w seminaryum biskupiem lub gimnazyum wychowańców c. k. akademii sztuk pięknych w Wiedniu, tudzież z zagranicy przybyłych kolonistów osiadłych w Węgrzech, Kroacyi, Sławonii, województwie serbskiem i Siedmiogrodzie — zamieszczonych w zbiorze dodatkowych roporządzeń, (oddział I. Nr. 14, 15, 16, 17, 18 i 19) przyznawane, ustają we wszystkich przypadkach, a to już na teraźniejsze uzupełnienie wojska, jeżeli przez właściwą władzę powiatową na zasadzie §. 26. prawa o uzupełn. wojsk. przedsięwzięte oznaczenie „uwolniony" w dniu otrzymania przez też władzę cesarskiego rozporządzenia z dnia 28. grudnia 1866 roku w dzienniku praw państwa, nie posiadało przepisanych w §. 28. prawa o zupełnieniu wojska wymogów, do prawomocnego uwolnienia od wojska.

3. Aby jednakże stosunki familijne tych osób uwzględnić, które na zasadach prawnych, w poprzedzającym punkcie wymienionych, od obowiązku służenia wojskowo uwolnione były, obecnie zaś na podstawie najwyższego postanowienia, nie są od tego obowiązku wolne, będzie tymżo nawet podczas trwania nowych przepisów uwolnienie to pozostawione, jeżeli przed dniem w poprzednim punkcie wymienionym związki małżeńskie zawarli, a żona lub dziecko żyją, i jeżeli udowodnią, że dopełniają tych warunków, od których wedle dotychczasowych przepisów. przyznanie tytułu uwolniena zawisłem było.

4. Żądania o uwolnienie od wojska wedle punktu 19. w §. 21. prawa o uzupełnieniu wojska, mają być obecnie stosownie do przepisów §. 13. tegoż prawa, i najwyższego postanowienia z dnia 6go października 1860 r. (Rozporządzenie dodatkowe oddział I. Nr. 9.) traktowane, przyczem jednakże dokładnie zważać należy, aby od żądającego takiego uwolnienia, utrzymanie jego rodziców, dziadów lub rodzeństwa rzeczywiście zawisłem było, i aby wtedy, jeśli gospodarstwo nawet bez żądającego uwolnienia przez najętych pomocników, lub przez wydzierzawienie prowadzone być mogło, a przez to rodzice, dziadowie lub rodzeństwo na tej drodze utrzymać się byli w możności, na uwolnienie nie zezwalać.

5. Gdy dotąd uwolnienie, z tytułu zawarcia małżeństwa, wedle punktu 4go §. 13. praw o uzupełnieniu wojska, popisowym w pierwszej i drugiej klasie wieku będącym, udzielane być nie mogło, a tezaz uwolnienie takie nawet trzeciej klasie wieku się znajdującym, więcej udzielane być nie może, przeto ten tytuł uwolnienia, całkiem odpada, wyjątek zaś wtedy tylko nastąpi, jeźli przy wypełnieniu reszty przepisanych warunków, będący w klasie trzeciej wieku młodzieniec, jeszcze przed dniem w punkcie drugim niniejszego rozporządzenia wymienionym, małżeństwo zawarł.

6. Złożone aż po dzień w drugim punkcie niniejszego rozporządzenia wymieniony, taksy celem uwolnienia od obowiązku wstępowania do armii, lub w celu uwolnienia z tejże, mają, na zasadzie §§. 3. i 9. przepisu o zastępstwie z dnia 21. lutego 1856 ten skutek, iż ten, za którego taksa złożoną została, od wszelkiej służby wojskowej, a zatem od sześcioletniej służby w linii i dalszego obowiązku służenia lat sześć w rezerwie, zupełnie i na zawsze jest uwolnionym.

7. Dla tych, którym w celu uwolnienia od wojska lub uwolnienia już z armii, pozwolenie do złożenia taksy. przed dniem w punkcie drugim niniejszego rozporządzenia wymienionym, udzielonem zostało, zachowuje pozwolenie to nawet natenczas moc swoją, choćby uwolnienie od wojska lub z armii, jeszcze w dniu tym przeprowadzone nie było; z warunkiem jednak, iż złożenie taksy jeszcze w przepisanym do takiego złożenia terminie nastąpi.

8. Uwolnienie z armii z tytułu §. 21. punkt 18. (§. 42. lit. d,) prawa o uzupełnieniu wojska, więcej miejsca mieć nie może, żołnierze więc, którzy znajdują się w warunkach w punkcie 9. lit. g. cesarskiego rozporządzenia wyszczególnionych, a pełnią służbę miescową, mają być, w skutku podań wedle dotychczasowych przepisów traktować się winnych, stale urlopowani.

9. Ci, którzy na zasadzie punktu 7. cesarskiego rozporządzenia w celu otrzymania korzyści służenia jednego tylko roku pod chorągwią i uwzględnienia ich przy mianowaniu oficerami rezerwy. dobrowolnie do armii wstępują, winni są warunkom w §. 2. prawa o uzupełnieniu wojska, a względnie w punktach 1. i 7. cesarskiego rozporządzenia wymienionym, zadosyć uczynić. Takowi mają być tylko do prawem przepisanej służby liniowej i rezerwy (punkt 4. ces. rozporz.) i tylko do piechoty, strzelców i jazdy asenterowani.

Do zbadania kwalifikacyi starającego się o rzeczone korzyści, jest tylko komendant tego korpusu wojska uprawnionym, do którego starający się wstępuje.

Przy ustnem lub pisemnem zameldowaniu się, mają być następujące dowody przedłożone:

a) dowód wieku życia;
b) zezwalające oświadczenie ojca lub opiekuna,
c) świadectwa z ukończonych nauk, wreszcie
d) świadectwo moralności od władzy, jeżeli zgłaszający się, nie bezpośrednio po ukończeniu nauk, do wojska wstąpić zamierza.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 18. stycznia 1867.

(109) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

Nr. 173. Na posadę prowizorycznego woźnego kancelaryi Wydziału krajowego o rocznej płacy 300 zł. i 50 zł. na przepisany ubior ogłasza się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę mają się wywieść, iż ukończyli 18. rok życia a nie przekroczyli lat 40, i złożyć dowody nieposzlakowanego życia, jakoteż znajomości czytania, pisania i rachowania.

Podanie należy wnieść do Wydziału krajowego najdalej do 15. lutego 1867 roku.

Z rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego księstwa krakowskiego.

We Lwowie, dnia 15. stycznia 1867.

(110) **E d i k t.** (1)

Nr. 60457 ex 1866. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird öffentlich kundgemacht, daß zur Hereinbringung der von Catharina Ludwig ersiegten Wechselsumme von 10000 fl. öst. W. s. N. G. mit h. g. Beschluße vom Heutigen die öffentliche Feilbiethung des $\frac{1}{3}$ Theils der unter Nr. $426\frac{4}{4}$ in Lemberg gelegenen, dem Franz Hinkenikel gehörigen Realität bewilligt wurde, welche am 7. März 1867 und am 11. April 1867 jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts vorgenommen werden wird, und daß der Ausrufspreis pr. 11069 fl. $19\frac{1}{2}$ kr. öst. W. angenommen wurde. Das Vadium beträgt 1000 fl. österr. Währung.

Hievon werden die Streittheile, sowie auch sämmtliche Hypothekargläubiger, so wie jene, denen der vorliegende Bescheid nicht gehörig oder gar nicht zugestellt werden sollte, oder welche erst nach dem 16ten September 1866 in die Stadttafel gelangen sollten, durch den Curator Herrn Dr. Malinowski mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Kratter und mittelst Edicte verständigt.

Lemberg, am 24. Dezember 1866.

E d y k t.

Nr. 60457 ex 1866. Ze strony c. k. sądu krajowego jako handlowego podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że w skutek tutejszo-sądowej uchwały z dnia dzisiejszego do l. 60457 na rzecz prosząccj Katarzyny Ludwig na zaspokojenie kwoty 10000 zł. wal. austr. z p. n. publiczna licytacya $\frac{1}{3}$ części realności pod l. $426\frac{4}{4}$ we Lwowie dozwoloną została, i takowa w dwóch terminach, a to dnia 7. marca 1867 i 11. kwietnia 1867, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w tutejszym sądzie odbyć się ma, i że cena wywołania na 11069 zł. $19\frac{1}{2}$ kr. w. a. ustanowioną została. Wadyum wynosi 1000 zł. w. a.

O czem się obie strony niemniej też wszystkich wierzycieli hypotecznych, wreszcie tych wierzycieli, którymby dotycząca uchwała sprzedaż dozwalająca albo nienależycie albo też wcale niebyła doręczoną, lub którzyby po 16. września 1866 do tabuli weszli, przez kuratora dla nich w osobie p. adwokata Dra. Malinowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Kratera ustanowionego i przez edykta się uwiadamia.

Lwów, dnia 24. grudnia 1866.

(111) **E d y k t.** (1)

Nr. 3132. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym do publicznej podaje wiadomości, że wskutek prośby Księcia Karola Jabłonowskiego kuratora zakładu Stanisława hr. Skarbka w tutejszym sądzie krajowym, publiczna licytacya dzierzawy należącego do tegoż zakładu folwarku Rożniatowa, na czas od dnia 1. czerwca 1867, do ostatniego maja 1873, na dniu 12. lutego 1867, o godzinie 10tej przed południem przedsięwziętą zostanie, że cenę wywołania rocznego czynszu dzierzawnego, stanowić będzie kwota 4300 złr. w. a. że przed rozpoczęciem licytacyi każdy, chcę kupienia mający. jako wadyum kwotę 430 złr. w. a. złożyć będzie obowiązanym, że także pisemne oferty przyjmowane będą, że rada administracyjna rzeczonego zakładu zastrzegła sobie przyjęcie lub odrzucenie rezultatu przedsięwziąść się mającej licytacyi nareszcie, że bliższe warunki tej licytacyi w registraturze tego sądu lub w centralnej administracyi zakładu hr. Skarbka w gmachu teatralnym. lub na miejscu w Rożniatowie, w zarządzie tychże dóbr przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 17. stycznia 1867.

(112) **E d y k t.** (1)

Nr. 3133. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem do publicznej podaje wiadomości, że w skutek prośby księcia Karola Jabłonowskiego, kuratora zakładu Stanisława hr. Skarbka, w tutejszym sądzie krajowym publiczna licytacya dzierżawy, należącego do tegoż zakładu folwarku Duba, na czas od dnia 1. maja 1867 do dnia 1. czerwca 1873 na dniu 13. lutego 1867 o godzinie 10tej przed południem przedsięwziętą zostanie, że cenę wywołania rocznego czynszu dzierżawnego stanowić będzie kwota 2000 złr. wal. aust., że przed rozpoczęciem licytacyi każdy chcę kupienia mający jako wadyum kwotę 200 złr. w. a. złożyć będzie obowiązanym, że także pisemne oferty przyjmowane będą, że rada administracyjna rzeczonego zakładu zastrzega sobie przyjęcie lub odrzucenie rezultatu przedsięwziąć się mającej licytacyi, nareszcie że bliższe warunki tej licytacyi w registraturze tego sądu, w centralnej administracyi zakładu hr. Skarbka w gmachu teatralnym. lub na miejscu w Dubie w zarządzie tychże dóbr przejrzane być mogą.

Lwów, dnia 17. stycznia 1867.

(114) **E d y k t.** (1)

Nr. 4794. C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu uwiadamia niniejszem z pobytu niewiadomego Romualda Nogaszewskiego, lub w razie odumarcia tegoż niewiadomych spadkobierców, że przeciw temu Leib Melon z d. 18. września 1866 l. 4794 w tutejszym sądzie pozew o wykreślenie poręczenia kaucyi aktoryczney w kwocie 25 zł. m. k. z realności pod Nr. k. 36 w Jarosławiu wniósł, i że pozew ten tutejszemu adwokatowi p. Dr. Gottliebowi jako ustanowionemu kuratorowi nieobecnego pozwanego doręczono, i termin do ustnej rozprawy na 5. lutego 1867 o godz. 10tej zrana wyznaczono.

Wzywa się więc Romualda Nagoszewskiego lub tegoż spadkobierców, temuż kuratorowi dowody wcześnie przed terminem udzielić, lub też innego kuratora obrać i sądowi wymienić, gdyż w przeciwnym razie złych skutków sami się staną winnymi.

Jarosław, dnia 20. listopada 1866.

(115) **Kundmachung** (1)

Nr. 61404. Der Gutsherrschaft und der Gemeinde Czerchawa wird die Einhebung einer Privatbrückenmaut von der über den Bach Czerchawka führenden Brücke in Czerchawa nach der I. Classe des für Privatbrückenmauten geltenden Tarifes auf die Dauer von fünf Jahren bewilligt.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 10. Jänner 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 61404. Pozwala się państwu i gminie Czerchawa pobieranie prywatnego myta mostowego od mostu, przez strumyk Czerchawka wiodącego — a to według I. klasy taryfu dla myt prywatnych mostowych istniejącego i na czas lat pięciu.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 10. stycznia 1867.

(117) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 44-Praes. Eine Landesgerichts-Rathsstelle mit dem jährlichen Gehalte von 1890 fl. öst. W. und im Falle der graduellen Vorrückung mit dem jährlichen Gehalte von 1470 fl. öst. W., ist bei dem k. k. Landesgerichte zu besetzen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche binnen vier Wochen von der dritten Einschaltung dieses Aufrufes in die Lemberger Zeitung bei diesem Landesgerichts-Präsidium einzubringen.

Disponible Beamte haben nachzuweisen, in welcher Eigenschaft und seit wann sie in den Disponibilitätsstand versetzt würden und bei welcher Cassa sie ihren Gehalt beziehen.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Czernowitz, am 17. Jänner 1867.

(118) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 3710. C. k. urząd powiatowy jako sąd czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Altera Nagler jako prawonabywcy Paraski Ambrozijczuk przeciw Michałowi Danilejko względem resztki 42 zł. $8\frac{1}{2}$ c. w. a. z p. n. przymusowa przedaż gospodarstwa w Horoszowie pod l. 70 położonego, dnia 16. kwietnia, a w razie nieudania się 14. maja i 28. maja 1867, każdą razą o godzinie 9tej z rana przedsięwziętą będzie.

Chęć kupienia mający winni 10% jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej w ilości 30 zł. 40 c. w. a. złożyć.

Szacunek i warunki przedaży mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mielnica, dnia 29. grudnia 1866.

(119) **E d i c t.** (1)

Nr. 18. Vom k. k. Bezirksamte als Gerichte in Kozowa, Brzeżaner Kreises wird bekannt gemacht, daß Josef Grubiak Grundwirth in Kozowa über Genehmigung des Złoczower k. k. Kreisgerichtes vom 28. November 1866 Z. 10058 wegen gerichlich erhobener Verschwendung unter Curatel gesetzt und demselben von diesem k. k. Bezirksgerichte der Kozower Marktinsaße Johann Grubiak als Curator bestellt worden ist.

Vom k. k. Bezirksamte als Gericht.

Kozowa, am 15. Jänner 1867.

E d y k t.

Nr. 18. Ze stony c. k. sądu powiatowego Kozowy, obwodu Brzeżańskiego, ogłasza sie, że Józef Grubiak posiadacz gruntu w Kozowej za przyzwoleniem c. k. sądu obwodowego Złoczowskiego z dnia 28. listopada 1866 z liczby 10058. jako marotrawca uznany; w skutek tego onemu Jan Grubiak, mieszkaniec w Kozowej przez c. k. sąd powiatowy na kuratora postanowiony został.

Z c. k. urzędu powiatowego jako sądu.

Kozowa, dnia 15. stycznia 1867.

(120) **Concurs-Kundmachung.** (1)

Nr. 44469. Zu besetzen: Eine Cassiersstelle bei der Lemberger Landeshauptcasse in der X. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher 1050 fl. eventuell 945 fl. öst. Währ. und Cautionspflicht im Gehaltsbetrage.

Gesuche sind unter Nachweisung der Prüfung aus der Staatsrechnungswissenschaft und den Cassavorschriften, dann der Kenntniß der Landessprachen binnen drei Wochen bei der Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Auf geeignete disponible Beamte wird besondere Rücksicht genommen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 9. Jänner 1867.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.